

offentlige Hygiejne. Man nedrev usunde Bydele, baade i København og Købstæderne, gennemførte vidtløftige Kloaksystemer, gennemførte W. C.-Systemet, kort sagt, den stærke Nedgang faldt i en Periode, hvor netop Hygiejnen, der, som vi alle ved, spiller Hovedrollen ved Tuberkuløsens Bekæmpelse, gennemgik en usædvanlig stærk Udvikling. Det er i høj Grad trivlsomt, om man saa at sige kan skyde Skylden for, at Faldet senere, i den Periode, der falder sammen med Sanatoriebehandlingen, bliver noget mindre, over paa Sanatoriebehandlingen idet denne ikke skulde have været tilstrækkelig effektiv. Hvem ved, hvorledes Kurven vilde være kommet til at se ud, hvis vi ikke havde haft Sanatoriebehandlingen? Jeg har den Overbevisning, at hvis det ærede Medlems Ændringsforslag gennemførtes, hvorefter man indlagde mere fremskredne Tilfælde i Stedet for lettere, var der ingen som helst fornuftig Grund til at tro, at Resultatet, Kurven, i den Anledning vilde blive bedre.

Jeg mener, som sagt, at det er et Spørgsmaal, som kan drøftes i Fagkredse, og jeg er klar over, at det fremdeles vil blive drøftet i Fagkredse. Der har lige til de allersidste Dage stadig været nye Artikler om denne Sag, og jeg skal være villig til, som den Ikke-Fagmand jeg indrømmer mig fuldt ud at være paa dette Omraade, at tage alt Hensyn til, hvad der i Fremtiden maatte fremkomme, ogsaa til Fordel for det ærede Medlems Opfattelse. Men jeg maa bestemt hævde, at for Øjeblikket staar Sagen i alt Fald ganske utilstrækkeligt gennemdebatteret. Og hvad der hittil foreligger, er dog dette, at det langt overvejende Flertal af de Læger, som har personlig Erfaring gennem deres Arbejde paa Sanatorier, gaar ikke med det ærede Medlem, men med Udvalgets Flertal.

Efter disse Bemærkninger skal jeg tage det ærede Medlems Ændringsforslag tilbage og skal blot udtale min Glæde over, at der er foreslaaet en Bestemmelse om, at inden 31. Marts 1924 skal Sætserne i denne Lov revideres. Da jeg føler mig overbevist om, at man ikke vil optage Sætserne ensidigt til Revision, men til den Tid vil se paa Loven i sin Almindelighed, vil der til den Tid blive Lejlighed til at overveje og registrere de nye Momenter, som kan være kommet frem, eventuelt ogsaa til Fordel for andre Opfattelser end den, jeg her har gjort gældende.

Første Næstformand (*K. M. Klausen*): Ændringsforslag Nr. 1 til § 2 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Opbehold.) Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Johannes Lou: Den Bemærkning, det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange) gjorde om den Diskussion, der har fundet Sted mellem Læger, og hans Forundring over, at den ikke var endt i personlig Kiv, maa jeg sige tiltaler mig ikke. Jeg kender ikke den Form for Diskussion, og derfor har det ikke undret mig, at Diskussionen er ført i saa saglige og gode Former, som den er ført i „Ugeskrift for Læger“.

Med Hensyn til den Kurve, som det ærede Medlem henviste til, og som jeg har ladet udarbejde, skal jeg bemærke, at denne Kurves Rigtighed ikke er bestridt af nogen som helst. Endelig maa jeg gøre opmærksom paa, at Sundhedsstyrelsen — som jo er den højeste Instans —, naar den skal udtale sig om Forholdene, som de er, udtrykker sig i ganske anderledes forsigtige Vendinger end de Vendinger, som den ærede sidste Taler nu brugte, thi Sundhedsstyrelsen skriver meget beskedent: „Det synes baade af Hensyn til Individet og Samfundet rigtigst, at Lungetuberkuløsen behandles saa tidlig som muligt“. Det er altsaa en meget betinget Tilslutning til de nuværende Forhold, og Sundhedsstyrelsen er ogsaa meget forsigtig i Slutningen, idet den siger, at som Forholdene er for Tiden, kan den ikke tilraade denne Forandring.

Medens jeg er ved Brevvekslingen mellem Udvalget og Sundhedsstyrelsen, skal jeg med Hensyn til Sundhedsstyrelsens Svar paa det første Spørgsmaal, nemlig om en Del af den kirurgiske Tuberkulose og Stedet for dens Behandling, gøre opmærksom paa, at naar vi spurgte Sundhedsstyrelsen, spurgte vi den ikke om Behandlingsmaaden, men om der vilde blive Plads til de forskellige syge med de Tuberkuloseformer, som vi nævnede i vor Skrivelse. Jeg finder — og jeg ved, at der er flere i Udvalget, der finder det samme —, at det Svar, Sundhedsstyrelsen har givet os paa denne Skrivelse, er aldeles utilfredsstillende.

Hegelund-Lange: Naar den stenografiske Gengivelse af mine Udtalelser foreligger, vil det ærede Medlem se, at jeg aldeles ikke har udtalt nogen Forundring over, at Debatten i „Ugeskrift for